

Петко Р. Славейков

Не растат саминки в поле
цветовете...

Не растат саминки в поле цветовете,
нито птички пеят сами в пролетта;
без сърце другарско тежки са денете,
тежък без надежди живот на света.

И ти, мое ясно, несравнено цвете,
смъртта покоси те с ледена ръка –
без време усърна, без време улете
и на мене само завеща тъга.

Не растат саминки в поле цветовете,
нито пеят птички сами в пролетта;
без сърце другарско тежки са денете,
тежък без надежди живот на света.

КРАЙ

Стихотворението е по мотиви от „Песнопойка“ от 1870 на П. Р. Славейков,
редактирано от П. П. Славейков.

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4223>]